

Un Dumnezeu prietenos

14 iunie 2005

A.Graham Maxwell

"Nu Mă ține, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru."

Ascultați cum Isus îi numește pe ucenici frații Săi – pe bărbații care Îl părăsiseră atunci când El avea cea mai mare nevoie de ei!

Când îngerii i-au confirmat Mariei porunca lui Isus de a duce vestea ucenicilor, ei au spus: "Spuneți ucenicilor Lui, și în special lui Petru, că Isus a înviat și că va merge să-i întâlnească în Galileea la noapte."

Ce gest dumnezeiesc din partea îngerilor să adauge: "și în special lui Petru"! Îngerii Îl admiră și l se închină lui Dumnezeu pentru felul în care i-a tratat pe păcătoși. Câtă bucurie trebuie să fi simțit ei să adauge: "Spune-i lui Petru"!

Acesta este Dumnezeu cu care vom petrece veșnicia. De aceea, chiar dacă noi toți am păcătuit, ne vom simți bine în prezența Celui care ne cunoaște atât de bine.

Nu trebuie să ne temem de nimic din ce ar putea să existe în memoria infinită a lui Dumnezeu. Disponibilitatea Sa de a ierta nu are nici o limită. Iar El a promis nu numai că ne va ierta, dar și că ne va trata ca și cum n-am fi păcătuit niciodată. El va arunca înapoia Sa toate păcatele noastre. Le va "arunca în fundul mării!"

Aici nu este vorba de amnezie. Dumnezeu știe cum am trăit noi. Noi știm cât de păcătoși am fost. Îngerii au privit fiecare faptă a noastră. Dar, în ciuda tuturor acestora, Tatăl nostru cerească ne va trata cu demnitate și respect, ca și cum am fi fost întotdeauna copiii Săi loiali.

Este aceasta doar o promisiune, sau Dumnezeu chiar a demonstrat dispoziția Sa de a-i trata pe foștii păcătoși în felul acesta? După ce regele David a murit, Dumnezeu i-a vorbit fiului lui David, Solomon, despre celebrul său tată.

Și Dumnezeu i-a zis: "Dacă vei umbla în căile Mele, păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl tău, îți voi lungi zilele." Dar David comisese câteva păcate bine cunoscute. Cum putea Dumnezeu să-l descrie ca fiind păstrătorul tuturor poruncilor Sale?

După ce a comis acele păcate, s-a întâmplat ceva cu David. El a ajuns să realizeze că Dumnezeu dorea ca adevărul să se găsească în inima lui. Așa că l-a cerut lui Dumnezeu să-i cerceteze inima și să sfințească acel loc în care se găsesc gândurile omului. Ca răspuns la rugăciunea lui, Dumnezeu i-a dat o inimă nouă și un duh curat. Acum, Dumnezeu putea să vorbească din nou despre David ca fiind: "un om după inima Mea."

Evident, Dumnezeu vorbește serios atunci când spune că va arunca înapoi Sa toate păcatele noastre. La final, dacă vom fi acceptați în împărăția Sa, Dumnezeu chiar le va vorbi altora despre noi, ca și cum l-am fi fost întotdeauna prieteni loiali. Și, pentru a fi sigur că noi ne simțim bine, Dumnezeu nu va permite să existe nici o bârfă acolo!

Ne vom simți mai bine în prezența Fiului decât în prezența Tatălui?

Când vei sosi în Împărăție, cu cine vei dori să te întâlnești mai întâi, cu Tatăl sau cu Fiul? Am pus această întrebare la sute de persoane. Mulți au răspuns că probabil vor dori să se întâlnească mai întâi cu Fiul.

Dacă Îl vei întâlni pe Isus mai întâi, iar El te va întreba dacă ești pregătit să-L întâlnești pe Tatăl, vei spune: "Da, dacă mergi și Tu cu mine"?

Apoi te afli împreună cu Isus în teribila prezență a Tatălui. Capul tău este plecat, și analizezi podeaua.

Auzi o voce caldă și melodică care îți spune: "Poți să te uiți la Mine, dacă vrei."

Ridici privirea și vezi un chip la fel de blând ca și cel al Fiului. Începi să-ți ceri scuze: "O, îmi pare rău, Dumnezeule, că m-am speriat. Isus a spus că dacă l-am văzut pe El, Te-am văzut pe Tine. El ne-a spus că Tu ne iubești la fel de mult ca și El, și că dorești ca noi să fim prietenii Tăi."

"Nu este nici o problemă," îți răspunde aceeași voce caldă și melodică. "Acum cunoști adevărul. Putem, deci, fi prieteni?"